

Od komunistickej ideológie na ceste ku kňazstvu

Fabio Quartulli je jedným z 38 veriacich Opus Dei, ktorý bude 25. novembra v Ríme vysvätený za diakona. O šesť mesiacov neskôr príjme kňazskú vysviacku. Vo svojej mladosti bol členom jednej komunistickej organizácie bez toho, aby čo len tušil, čo pre neho chystá budúcnosť.

07.12.2006

Všetko sa začalo, keď tvoji rodičia emigrovali do Francúzska. Môj otec sa po bojoch v Druhej svetovej vojne v Albánsku a Rusku vrátil do Talianska. Žil v Squinzane, malej dedinke na juhu. Boli to roky sociálnych nepokojov a on bol pevne presvedčený, že komunizmu je riešením chudoby, ktorá charakterizovala povojnové obdobie. Bol a zostal presvedčeným komunistom. *Carabinieri* často vykonávali v jeho dome prehliadky a hľadali letáky a iné propagandistické materiály, pretože sa šírili správy, že sa chystá revolúcia. Keďže nemohol nájsť prácu, emigroval do Francúzska a zamestnal sa ako murár v meste Argenteuil neďaleko Paríža. Krátko na to sa presťahovala aj moja mama. Mojej mame sa dostalo katolíckej výchovy, ale svoju vieru nikdy nepraktizovala. A tak som ako dieťa spolu so svojimi súrodencami počúval svojho otca hovoriť o sociálnej spravodlivosti a triednom

boji...."Keď som mal 15 rokov, prečítal som Marxove diela „Komunistický manifest“ a veľkú časť Kapitálu“. V tom čase som sa spolu so svojou staršou sestrou zapísal do združenia komunistickej mládeže".

Vás tiež priťahoval komunizmus?

Áno. Ja som napríklad vo veku 15 rokov prečítal Marxov Komunistický manifest a veľkú časť Kapitálu. V tomto období som sa spolu so svojou staršou sestrou prihlásil do združenia Komunistickej mládeže. Patrili sme do skupiny v mojom meste, bunky zvanej „Ho Chi Min“.

Až kým som nezačal chodiť na univerzitu, bol som veľmi aktívnym členom. Predávali sme periodikum „L ´ Humanité“, roznášali sme letáky, zbierali sme pre stranu podpisy a organizovali aj iné podpisové akcie, napríklad za oslobodenie Mandelu. Spomínam si, že víťazstvo socialistov

vo voľbách v roku 1981 sme u nás doma patrične oslávili.

Čo ťa priťahovalo na komunistickej ideológii?

Vždy som sa zaoberal sociálnou spravodlivosťou a chudobou vo svete, a preto ma priťahovala idea triedneho boja a prerozdelenia materiálnych dobier. Avšak nesúhlasil som s jednou vecou, a síce že revolúcia ospravedlňovala násilie. Dostávali sme správy o gulagoch, a to sa mi nepáčilo.

Aký názor si mal na Cirkev? Zastával som názor, že jej posolstvo je dobré, ale že ho neuskutočňuje.

Nedôveroval som Cirkvi ako inštitúcii. Aj keď som svojim spôsobom veril v Boha. Keď moja mama zomrela na rakovinu, moja sestra napríklad povedala, že by nikdy nemohla uveriť v Boha, ktorý sa takto správa k ľuďom. Ja som jej

naopak povedal, že naďalej verím.
Myslím, že ju to prekvapilo.

Kedy si začal praktizovať vieru?

Keď som mal 19 rokov, odišiel som do Paríža študovať biológiu. Medzi mojimi priateľmi bol aj jeden praktizujúci katolík, Christophe Borel. Hovorili sme spolu o všetkom, aj o kresťanskej viere. Veľmi na mňa nenaliehal, pretože poznal moje názory. Skôr povzbudzoval ostatných, ktorí sa hlásili ku kresťanstvu, aby lepšie žili svoju vieru. Christophe bol supernumerárom Opus Dei.

V jednu nedeľu po skončení oslavy u jedného môjho priateľa, som zmeškal posledný vlak, ktorým som sa mohol vrátiť domov. Christophe ma pozval, aby som prenocoval v jeho byte, aj keď ma upozornil, že ráno bude trochu rušné, pretože chce ísť na svätú omšu do kostola sv. Márie Magdalény. Povedal som mu: „Rád by

som išiel s tebou. Zobuď ma, prosím
ťá.“ Urobil som to z čírej zvedavosti a
ako výchovné opatrenie, nič viac. V
ten istý večer som si všimol, že
Christophe má doma brožúrku s
názvom „Ako sa dobre vyspovedať“
od otca Romera. Začal som ju čítať a
za niekoľko hodín som ju celú
prečítal. Ráno nasledujúceho dňa
som dospel k rozhodnutiu, že by som
mal pristúpiť k spovedi. O niekoľko
dní neskôr, bolo to v piatok a dobre si
to pamätám, ma Christophe
predstavil kňazovi Opus Dei. Od tej
doby som chodieval každé dva
týždne na spoved.

A potom?

Začal som sa zúčastňovať na
kultúrnych a duchovných aktivitách
v tomto centre Opus Dei určených
pre vysokoškolských študentov.
Christophe predt mnou ďalej
odhaľoval doposiaľ neznámy svet.
Spomínam si napríklad, ako som sa

učil modlitbu svätého ruženca, keď sme sa prechádzali po brehu Seiny. Neskôr mi navrhol, aby som sa pridržiaval istého duchovného plánu veriacich Diela. A pretože som mal vtedy snúbenicu, chcel som požiadať o členstvo v Diele ako supernumerár. Postupne som však začínal chápať, že Boh chce odo mňa celý život. V roku 1992 som bol prijatý ako numerár.

Ako mohlo dôjsť k takejto zmene?

V kresťanstve som objavil, že je potrebné pomáhať každému osobitne. Komunizmus obetuje dôstojnosť osoby v prospech dobra spoločnosti. Ale každý z nás je Boží syn a svet sa zmení, keď si budeme navzájom s láskou pomáhať. Ako vidíš, stále vo mne sociálna nespravodlivosť a boj s chudobou vyvoláva nepokoj.

Čo si sa naučil v Opus Dei?

Naučil som sa modliť sa a osobne sa stretávať s Bohom a takisto aj robiť apoštolát. Keď som bol členom bunky „Ho Chi Min“, zaujímali sme sa o šírenie komunizmu. Bolo to však niečo celkom iné, pretože sme chceli, aby ľudia podporovali stranu. Život človeka, ktorý k nám vstúpil, nám bol ľahostajný. Kresťanský apoštolát je iný. Boh chce, aby som sa zaujímal o ostatných, o to, ako žijú, o ich problémy.

Ako na tvoje obrátenie reagovali tvoji najbližší?

Normálna. Vždy sme mali dostatok slobody. Moja staršia sestra, tá, s ktorou som bol členom Komunistickej mládeže a ktorá sa neskôr rozhodla neveriť v Boha, moje rozhodnutie nechápala. „Nebudeš sa môcť oženiť!“, povedala mi so zdesením v očiach.

A pretože povolanie je poklad, o ktorý sa človek musí podeliť s

ostatnými, začal som u nej. Vždy sme si prejavovali veľkú dôveru. Krok po kroku som jej všetko vysvetlil. Dnes je numerárka auxiliárka Opus Dei.

O niekoľko dní budeš diakonom. Ako sa cítiš?

Je to prvý krok na ceste ku kňazstvu. Boh, ktorý ma viedol počas môjho života tak, ako sám chcel, ma teraz pozýva, aby som týmto spôsobom slúžil Cirkvi. Takže sa veľmi teším a pociťujem zároveň aj veľkú zodpovednosť.

.....